

Cestovatel Loew představí nejdelší železniční trať na světě

Transsibiřskou magistrálu můžete projet ve čtvrtek v budějovickém kině Kotva. Znamý cestovatel Martin Loew tu pořádá svou diashow. Do krajského města se vrátí znovu v únoru, kdy přiveze zážitky z Irska.

ČESKÉ BUDĚJOVICE Znamý cestovatel Martin Loew se na svém diashow turné ve čtvrtek opět vrátí do budějovického kina Kotva. Tentokrát diváky vezme na výlet nejdelší železniční trať na světě – Transsibiřskou magistrálu.

Týdenní cestu vlakem dlouhou 9 288 kilometrů považuje za svůj největší zážitek. „Byla to moje vůbec první cesta na Sibiř. Hned mi to učarovalo. Od té doby na Sibiř jezdím prakticky každý rok a organizuji tam pro Čechy v létě zájezdy,“ přiblížil 36letý Loew.

Původní myšlenkou profesionálního cestovatele bylo projet celou Transsibiřskou magistrálu. Postupně se na to nabalovaly nápady, kde zastavit a na co se podívat. „Bydlet týden ve vlaku je úžasný zážitek. Kolem trati je spousta velmi zajímavých míst. Ať už historicky, jako třeba gulagy, nebo přírodně,“ poznamenal Loew.

Prohlášení trvá zhruba dvě a půl hodiny s přestávkou. „Vždy je docela problém z každé cesty vybrat to nejzajímavější a vměstnat to do programu, aby toho nebylo na diváka moc. V případě této cesty to byl extrémní problém. Nejdrív měl pořad dokonce tři hodiny, až postupně jsem to s těžkým srdcem zvládl zredukovat,“ popsal.

Na cestování ho prý nejvíce láká poznávání nových věcí. Rád se učí a zjišťuje, jak svět vypadá jinde. Na počátku ho zajímaly hlavně různé typy krajín a cizí ekosystémy. „Jak jsem začal cestovat, tak se k tomu přidaly další zájmy, jako historie, architektura a zájem poznat, jak žijí lidé v různých místech světa,“ doplnil.

Každá cesta vzniká podle bývalého biofyzika dost odlišně. Na začátku je však vždy pocit, že ještě něco neviděl. „Musí to také samozřejmě

zapadat do mých časových možností. Ne všude se dá jet celý rok, hlavně kvůli počasí. Je to však dost iracionální výběr, něco mě prostě vždy láká víc,“ vysvětlil Loew.

Výpravy jsou občas dost náročné. Na Sibiři s kamarádem jsme jednou dorazili do zapadlého ruského města. Všude kolem byla drsná tajga, stanovat nešlo. Hotel jsme objevili, ale byl zavřený. Naštěstí se nás ujali místní lidé, kteří nás u toho hotelu zoufalé potkali. Nakonec z toho byla fantastická návštěva,“ vyprávěl.

Za zhruba 15 let, co cestuje, si hlavní sny už sice splnil, vždy se však najde nějaké další přání. Zatím třeba neměl moc možnost poznat Afriku jako kontinent a nikdy nebyl v Austrálii či na Novém Zélandu. „Ten je takovým mým zatím nespílitelným snem. Já bych tam rád jel, když tam je léto, ale to je u nás zima, kdy dělám diashow. Těžko bych mohl na dva měsíce odjet,“ doplnil Loew.

Cena projekce je 100 korun. Lístky lze v předprodeji koupit pouze na pokladně kina.

Ondřej Brynych

Samovar Zařízení, v němž se trvale udržuje vařící voda pro cestující, je v každém vagoně.

FAKTA

Loew v Kotvě

Budějovické kino je jediným místem v kraji, kde cestovatel v nejbližší době pořádá své diashow.

13. ledna: **Sibiř** (17 a 20 hodin)
14. ledna: **Sibiř** (17 hodin)
15. ledna: **Sibiř** (17 hodin)
17. února: **Irsko 1** (17 a 20 hodin)
18. února: **Irsko 1** (17 hodin)
29. března: **Irsko 2** (17 hodin)
30. března: **Irsko 2** (17 a 20 hodin)
31. března: **Irsko 2** (17 hodin)
1. dubna: **Irsko 2** (17 hodin)

Rozptýlení Dlouhou chvíli na nekonečných cestách vlakem přes Sibiř si lidé krátí i společným zpěvem.

2x Foto: Martin Loew

Stewardky jen pro vyvolené

» Z blogů na iDNES.cz: Robert Bartyzal píše o cestování z Českých Budějovic do Prahy

Přečetl jsem si článek o tom, jak majitel Student Agency Radim Jančura bude převlékat své stewardky do havajských sukni. A ptám se, k čemu to? Služby Student Agency nevyužívám. Ne, že bych nechtěl, ale není mi to umožněno.

Svůj život žiju naplň v Praze a v Českých Budějovicích. Převážně jezdím autem, protože současně převážím náklad. Ale když nemusím, radši se jen vezu. S očekáváním jsem se tedy před lety těšil, až na této trase začne jezdit Student Agency a konečně se zvýší komfort cestování a možnosti. Dnes by se mi ulevilo, kdyby na

této trase jezdit přestal. Co si mám myslet o dopravci, který má stále na své lince tři neděle dopředu vyprodáno a dle jeho vyjádření nevažuje o jakémkoliv posílení. Potvrzuje to mou domněnku nemožnosti si takového spoje s takovými provozními náklady na sebe vydělat (stačí vzít v úvahu odpisy ze zrovna levných autobusů s ne zrovna nejvyšší spotřebou, plat řidiče a stewardky a další vícenáklady, na druhé straně vynásobit jízdné počtem míst k sezení). Svým způsobem se stal záhubou na prameni, neboť na trase Praha, Na Knížecí – Písek – České Budějovice se s ním

v lukrativních časech do boje nikdo nepustí. (Všichni totiž známe jeho agresivní politiku na lince Praha – Liberec).

Díky němu mám tedy na výběr mezi tříhodinovou dražší drahou koženkou, nebo cestou z druhého konce Prahy s jinými dopravci a o hodinu dle po kolabující E55. Nakonec ale obvykle vítězí třetí varianta – jet autem, i když bych radši ty dvě hodiny cesty strávil i ve starší Karose, bez stewardek v havajských sukni a s novinami vlastními. Ale možnost si koupit lístek třeba jen týden dopředu.

Robert Bartyzal
bartyzal.blog.idnes.cz

V Café galerii uvidíte, jak vnímají volejbal novinář a sportovec

ČESKÉ BUDĚJOVICE (obr) Dvakrát volejbal, černobíle prosím! To je název další z výstav, kterou můžete navštívit v budějovické kavárně Café galerie v Jírovcově ulici. Výstava dvou fotografů Petra Lundáka a Pavla Šatry přibližuje tento kolektivní sport z odlišných perspektiv. Petr Lundák se jako novinář soustřeďuje především na samotnou akci – útočné i obranné zákroky. Přibližuje jednotlivé pohyby tak, jak je běžný divák z hlediště jen těžko může vidět.

Pavel Šatra, druhý z vystavujících, ukazuje volejbal více s odstu-

pem. Na jeho snímcích si můžete vychutnat spíše atmosféru sportovního prostředí. Ta mu je důvěrně známá, protože sám je bývalý aktivní sportovec. Díky tomu se může pohybovat i v místech, kam se diváci běžně nedostanou. Na snímcích jsou tak záběry nejen z hlediště a hřiště, ale i ze zákulisí.

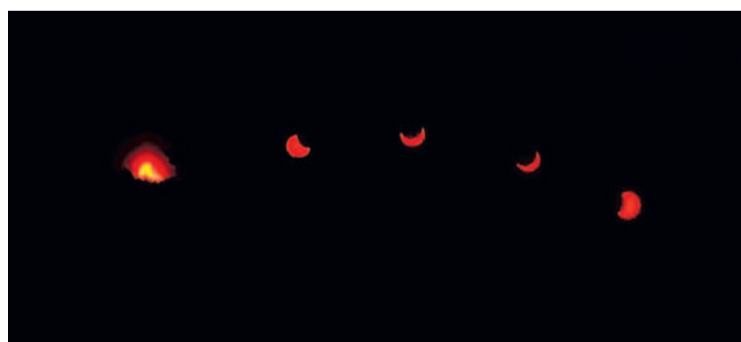
„Možná se ptáte, proč jsou tedy tyto dva soubory fotek vystavovány společně. I přes představené odlišné perspektivy se zde najdou pojitka ve stylu fotografování. Jak Pavel, tak Petr by se černobíle fotografie nevzdali ani za nic, nebojí se

přepalů, spíše je vyhledávají a pohybová neostrost také není na škodu,“ píše se v průvodním textu.

Oba autory rovněž spojuje příslušnost k budějovickému fotoklubu Vývojka. Ten je s kavárnou úzce spjatý. Od jejího otevření v září loňského roku patří k domovské výstavní scéně klubu a navíc je místem pravidelných setkávání fotografů.

Výstavy členů Vývojky se zde budou pravidelně obměňovat. Tato zde bude k vidění do 14. února. Kavárna má otevřeno ve všední dny od 9 do 19 hodin.

Vaším objektivem Prohlédněte si fotografie, které jejich autoři uložili na internetové stránky rajce.net. Vyfotografujte i vy zajímavou akci a vaše snímky se mohou objevit na stránkách MF DNES

Částečné zatmění Neobvyklý úkaz, který mohli lidé v Česku sledovat 4. ledna, zachytil Miloslav Kusbach v Rudolfově u Českých Budějovic.

Foto: Miloslav Kusbach (<http://jcechy.rajce.idnes.cz>)

Extraligový volejbal

Martin Kozák vyfotografoval zápas ČZU Praha – České Budějovice. Na snímku je hostující Tomáš Fila.

Foto: Martin Kozák (<http://mk.rajce.idnes.cz>)

Motys podává

Zápas v Praze vyhrály České Budějovice 3:1 na sety. Přispěl k tomu i Radek Motys.

Foto: Martin Kozák (<http://mk.rajce.idnes.cz>)

Jihočeský sportovec roku

Cyklokrosař Martin Bína (vlevo) přebírá od hejtmana Jiřího Zimoly cenu pro vítěze.

Foto: Dana Skálová (<http://danaskal.rajce.idnes.cz>)